

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" - מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע
בראשות בנו גאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנדסדארפער שליט"א
מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה * יו"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון ק * פרשת פקודי - החדוש תשפ"ה

בין כותלי ההיכל

בימים אלו לקראת ימי חג הפסח בא אל מורינו שליט"א אחד מבעלי הרשתות למוצרי מזון שהוא ירא שמים מירבים ובקש את ברכתו שלא יכשל ולא יכשיל ח"ו את אחרים במשהו חמץ אחר שברשתות שלו הוא מוכר מאות אלפים של מוצרי מזון והטעות הרי מצויה ובקל יוכל הקהל שאינו מעיין היטב בתויות שעל המוצר והוא סומך על נאמנותו של בעל הרשת שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן ובמחלקת המיעדת לפסח אינו מכניס מוצר שאינו כשר לפסח. ואם ח"ו ימצא על המדף של מוצרי הפסח מוצר שאינו כשר לפסח עלול לצאת מזה מכשול.

ועל אף שאני עושה את המאמצים המירביים שלא יעמדו על המדפים מוצרים שאינם כשרים לפסח, מכל מקום בתקופה זו שהכמות שמגיעה אל המדפים היא אדירה, כאשר בתוך תקופה קצרה מאד של ימים ספורים עושה הציבור את כל הקניות שלו לקראת חג הפסח, ועל כן אני מרגיש שחובתי להשגיח היטב על כל הסחורה שמגיעה לחנויות שלי שהסחורה תואמת ואינה מכילה מוצרים שאינם כשרים לפסח ועל אף שיש לי צוות מיוחד שמחלק את הסחורה ומניח על המדפים גם הם צריכים הדרכה מיוחדת להתבונן על התויות של המוצרים להתבונן ולשים לב שהמוצר שהם מניחים על המדף יהיה כשר לפסח, והאחריות לכל זה מונחת על תכפי ולזאת אני מבקש את ברכתו של מורינו שליט"א שלא תצא ח"ו תקלה מתחת ידי כי ח"ו אם יהודי אחד יכשל במשהו חמץ מחמת חוסר תשומת לב או טעות של אחד מהעובדים הרי שהקולר תלוי בצוארי ואני אנה אני בא.

ואמר לו מורינו שליט"א שמאד התפעל מיראת שמים שלו והחששות שלו ואף שאכשר דרא ובדורות הקודמים היו מוצרי הפסח ומוצרי החמץ שכנים זה לזה והיתה הטעות מצויה וכל קונה שלקח בידו מוצר היה מעיין בתויות של המוצר לדעת אם הוא כשר לפסח או לא, לא כן בזמנינו בשנים האחרונות שברוב החנויות ישנן מחלקות מיוחדות למוצרי הפסח, אך מאידך דוקא משום כך יש לחוש יותר כי הקונה אינו משים לב אל התויות כי היות וכל המחלקה היא כשרה לפסח לכן הוא סומך ובטוח שבעל התנות או הרשת לא הניח על המדפים אלא מוצרים כשרים לפסח בהכשרים המהודרים, ועל כן שהלקוח נוטל את המוצרים מתוך אמונה כי הוא מקרוב את התויות מאחר שסומך על בעל החנות או הרשת, ולאמיתו של דבר כן הוא שאין הוא זקוק לזה אך עם כל זאת היות והטעות מצויה, וכמו שהיה עונבא אצל מורינו שליט"א באחד שבא אלי ביום ראשון של חול המועד פסח ודמעתי על לחיי שנכשל בחמץ רח"ל ועונבא דהוה כך הוה שביליל הסדר אחר שאכלו את הקניידלך של לב שהקמח מצה שממנו הכינו את הקניידלך היה קמח מצה של חמץ כמובן שהורה לו מה שהורה לו כל סדר התיקון וביעור החמץ (שי"י בשו"ת היכל הוראה ח"ב הוראה סס).

ומורינו שליט"א שאל את היהודי איך הגיע מכשול זה לידו וסיפר לו שדרכו לקנות כל מוצרי הפסח בחנות מסוימת שפתחו בה מחלקה מיוחדת למוצרי הפסח ומשם לקח הכל ולא בדק את התויות לראות מה כתוב עליהן כי סמך על זה שכל הסחורה שנמצאת במחלקה זו היא כשרה לפסח וכיון שהאריזה של הקמח מצה של כל השנה (החמץ) והאריזה של קמח המצה הכשרה לפסח דומין מאד זו לזו חוץ מהכיתוב שלא היה בולט מספיק וכנראה שהעונב שסידר את המדפים לא שם לב לזה וכך יצא המכשול רח"ל. מורינו שליט"א נתן לבעל המדף את ברכתו ואמר לו שיום יום במשך ערבי חג הפסח ישא תפילה מיוחדת שלא יכשיל ח"ו אפילו אחד מבני ישראל באיסור חמץ רח"ל.

והוסיף ואמר לו שנתכן שימנה אדם מיוחד שיתבונן במוצרי הפסח העומדים על המדפים שלא נתערב בהם מוצר שאינו כשר לפסח, כמו כן ניח שלט בכניסה למחלקה בה יודיע לציבור שעל אף שהוא עושה את המאמצים הגדולים ביותר שלא יתערבו המוצרים זה בזה אעפ"כ מחמת חומר האיסור של משהו חמץ הוא מבקש מציבור הקונים שגם הם יעיינו בתויות לראות שהמוצר נושא הכשר לפסח, ע"כ.

עוד הוסיף מורינו שליט"א ואמר שכדאי ונכון הדבר שכל אחד בביתו יעורר את בני הבית להנהיג טובה שכל מוצרי האכילה שמשמשים בו לצורך האכילה בפסח, קודם שימשיך יתבוננו שוב על התויות לוודא שהמוצר כשר לפסח על אף שקנו את המוצר בחנות המיוחדת למוצרים של פסח. ומעשה היה באחד שבישל מרק לילל הסדר והכניס טעויות במרק אבקת מרק של חמץ מאחר שהאריזות היו דומות ובא לשאול מה דין המרק ומה דין הקדישה שנכתבש בה המרק (ענין שו"ת היכל הוראה ח"ב הוראה סט). יהי רצון שבשום בית של ישראל לא יכשלו במשהו חמץ ח"ו ונזכה בשנה זו לאכול מן הפסחים ומן הובחים אמן כן יהי רצון.

התורפות שבביתו ואת מקומו אחר שיש הרבה תרופות שיש בהם חשש תערובות חמץ. וכל זה במי שאינו מוכר חמץ בעין ומוכר החמץ רק מטעם מנהג, אבל אלו שמוכרים חמץ גמור כגון יין שרף וכדומה צריכים לפרט המוצרים ולקנותם בארונות שבביתם. והוסיף וכתב מורינו שליט"א (שם) בזה הלשון: בהאי שותא (תשע"ו לפ"ק), כשמכר כ"ק אדמו"ר שליט"א מתוא"י את החמץ אצלי, סיפר לי שקודם שמתכר חמץ אצל אאממו"ר זצ"ל היה נוהג למכור את חמץ אצל מרן הראב"ד הגאון רבי פנחס עפשטיין זצוק"ל או אצל מרן הראב"ד הגאון רבי דוד יונגרוויץ זצוק"ל, ואז כשמכר אצל הרבנים הנ"ל לא פירט אלא כתב וכלל מקום שהוא, ואח"כ כשהתחיל למכור החמץ אצל אאממו"ר זצ"ל התחיל לפרט החמץ שיש אצלו והמקום שמונחים שם כי הבין מאאממו"ר זצ"ל שכן דעתו נוטה להלכה לפרט הכלים שדבוק בהם החמץ ביותר ולציין מקומם ומאז הוא נוהג כן, עכ"ד מורינו הרב שליט"א שם אשר הלקתא גבירתא איכא למשמע מינה.

פסקי דינים * מתוך שאלות ותשובות * שעלו על שולחן ההיכל לפני מורינו הרב שליט"א

תשובה שרוצים למכור חמץ עבור הוריהם החילונים שאוכלים חמץ בפסח ר"ל, אם מועילה המכירה

בעלי תשובה שרוצים לזכות את הוריהם ולמכור את חמצם לגוי לאחר מינוי שליחות, והם [ההורים] בביתם אוכלים מן החמץ שבביתם רח"ל בתוך ימי הפסח; הנה אם ההורים ממנים אותו שליח, כי אז שפיר מהני בזה שליחות, אמנם אם בתוך ימי חג הפסח אוכלים ההורים מן החמץ שבביתם, הרי בזה שמשמשת בחמץ מתגלה למפרע שהמכירה לא היתה מכירה¹.

מי שאינו בדיעה צלולה אם יכולה אשתו למכור את חמצו

מי שאינו קצת בקו הבריאות וגם אינו בדיעה צלולה, הרי שיכולה אשתו למכור את החמץ מטעם שזכין לאדם שלא בפניו דודאי הבעל אילו היה בר דעת היה רוצה במכירה, ולא גרע ממה שכתב בשו"ע (א"ח סי' תמג סעיף ב') ישראל שהיה בידו חמץ של ישראל אחר פקדון, יעכבנו עד שעה חמישית, ואם לא בא בעלי ימכרנו לגוי, ע"כ. ודין זה נוגע גם למי של"ע חלה בלי הכרה ואין ביכולתו למכור חמצו דדעת הפוסקים להתיר והמכירה תופסת².

אם יש לפרט מיני החמץ ומקומם בשטר הרשאה של מכירת חמץ

המוכרים את חמצם אצל הרב, הרי שהעיקר הוא שיכתוב שם המוכר ומקום דירתו ויכתוב "בכל מקום שהוא", אך טוב יותר שיפרט כלי ביטול ואפיה כגון תנור אפיה או מיקסר וכדומה מאחר שעל כלים אלו דבוק שם חמץ ביותר, רק שלכתחילה יפרט גם את ארון התרופות שבביתו ואת מקומו אחר שיש הרבה תרופות שיש בהם חשש תערובות חמץ. וכל זה במי שאינו מוכר חמץ בעין ומוכר החמץ רק מטעם מנהג, אבל אלו שמוכרים חמץ גמור כגון יין שרף וכדומה צריכים לפרט החמץ ומקומו המדוייק בארונות שבביתם³.

1. בתשובה בשו"ת היכל הוראה ח"ה (הוראה סט) נימק מורינו שליט"א וכתב, שהנה אם ההורים ממנים אותו שליח, כי אז שפיר מהני בזה שליחותו, ומכ"ש מין החמץ בשו"ת (ה"מ ס"ו קלד) הדמומר ישראל גמור הוא לענין קנינים, ושפיר מצד למנות שליח. וכן הוכיח בספר אבן העזר (א"ח סי' קפט ס"א) הביאו בפתחי תשובה (סי' קצד בק"א), דמומר עושה שליח ונעשה שליח כישירא גמור, ואף אין נימא דמילי דלא מימסרין לשליח ע"כ מהני מדין זכין, וממילא אין כאן גילה דעתו שמעוניין במכירה זו, ועל כן שפיר יש לומר דאף דמדין שליחות לא מהני ההרשאה, מכל מקום מדין זכיה שפיר מהני.

אמנם יש לדון מה יהיה הדין אם בתוך ימי חג הפסח אוכלים ההורים מן החמץ שבביתם, האם אז בטלה המכירה או לא. הנה נחלקו בזה הפוסקים (ענין שדי חמד מערכת חמץ ומצה ס"ט בראשו ובסופו), ולדינא יש לצדד כמו שפסק האגרות משה (א"ח ח"א סי' קמט) וז"ל: בדבר החנונים שמוכרים חמץ ע"י הרב כנהוג והוא חשוד לעבור לסחור בחמץ בפסח ונטול כל מה שצריך למכור בפסח מאלו החמץ שמכר ע"י הרב, פשוט שאין זה ביטול על המכירה, כי מצד תנאי המכירה להעכ"ם, נכתב בשטר המכירה שמה שישלוח יהיה כקונה או מהעכ"ם ויצטרך לכנות מתוך שהייה לו העכ"ם, וממילא אין כאן שום ביטול על המכירה, ומה שלא לקח הוא של העכ"ם. ובזה לא אין שייך לבטל קנין שכבר נעשה ואינו שוב בעלים על זה, אלא הוא או קונוה מחדש או כגול, שהוא ודאי עבר על כל יראה כיון שקנה בין למקח בין לגזל, אבל רק על מה שלקח בידו וקנה ולא על מה שנתאר.

ואין לומר שאיגלאי מילתא שלא מכר בלב שלם אלא שהערים, דמה"ת נימא כן דאף שחשוד לעבור להנאתו כשאינו יכול בהיתר, לא יעבור על מה שיכול לעשות בהיתר. ואף אם נימא שבוה"ו במדינה זו ליכא חזקה זו דבחולין דף ד', הוא רק שלא יחליף שהוא לבקש תחבולות להיתר אבל על מה שעשה בהיתר ממש, ודאי לא נימא שבלבו לא רצה בהיתר, ולכן ברוי ופשוט שהמכירה קיימת, עכ"ד האגרות משה. אבל הרבה פוסקים יצאו חוצץ נגד דבריו, ולדעתם בזה שמשמשת בחמץ, אגלאי למפרע שהמכירה לא היתה מכירה, אך זה פשוט שאם ממנים שליח את בנם או זוגתם למכור את חמצם, ולא אמרינן מעיקרא שאינם בחזקת כשרות וישתמשו בחמץ בפסח, אלא בודאי מועילה המכירה.

2. בטעם הדבר כתב מורינו שליט"א בשו"ת היכל הוראה ח"ב (הוראה מה) שכן מבואר בפוסקים כמה מקומות דמניה שליחות כזו גם כשהמשלח אינו בר הכי מדין זכיה, ענין פנים מאורין (ח"ב סימן נב), חת"ס (אה"ע"ו ח"א סימן יא) ובדברי חיים (ח"ב סימן מו) שכולם כאחד כתבו דאפשר למכור עבור מי שאינו יכול למכור בעצמו אף כשהוא אינו בר הכי.

3. הוראה זו מסר לנו מורינו שליט"א בשו"ת היכל הוראה ח"ה (הוראה טא), שכן היה בעת שהתחיל למכור את החמץ בהרשאה מטעם הביד"ץ, ואז שאל את אביו מרן הקנה בשם זי"ע אם החותם על כתב ההרשאה צריך לפרט חמץ המוקם שנמצא בו או שיכתוב "בכל מקום שהוא", בהלכה זו נחלקו הפוסקים כמבואר בביאור הלכה (סימן תמח ד"ה דבר מוטע), והורה לו מרן זי"ע שהעיקר הוא שיכתוב שם המוכר ומקום דירתו ויכתוב "בכל מקום שהוא", אך טוב יותר שיפרט כלי ביטול ואפיה כגון תנור אפיה או מיקסר וכדומה מאחר שעל כלים אלו דבוק שם חמץ ביותר, וכן איתא בשיעורי קנה בשם (הלכות ביעור חמץ סעיף מט), וכן היתה דעתו נוטה שלכתחילה יפרט גם את ארון התרופות שבביתו ואת מקומו אחר שיש הרבה תרופות שיש בהם חשש תערובות חמץ. וכל זה במי שאינו מוכר חמץ בעין ומוכר החמץ רק מטעם מנהג, אבל אלו שמוכרים חמץ גמור כגון יין שרף וכדומה צריכים לפרט המוצרים ולקנותם בארונות שבביתם.

היכל הוראה
פסקי דינים * תשובות * הוראות

שיעור מיוחד - הוראות למעשה לקראת חג הפסח

דיני ליל הסדר <ul style="list-style-type: none"> ♦ אכילת פסח ♦ די' נסוּח ♦ שיעורי ברוּח 	ברית וביעור חמץ <ul style="list-style-type: none"> ♦ חרי חרס ומסננים ♦ ארונות והורסים ♦ פנים וביסים 	הבשרת המטבח <ul style="list-style-type: none"> ♦ הבשרת הישנה והיונה ♦ הבשרת הקטורה ♦ הנגלת כלים
--	--	--

יחסיק בערה

אריש | **לשון החדש**

כיום שני ב' ניסן | כיום שלישי ג' ניסן

בשעה 8:00 בערב בהיכל

שמעון עזר בראנדסדארפער שליט"א

המו"ץ היכל הוראה
ח' מנחם מנדל סליא

הדר' שבעה לאבילן מן הפוסקים ומן הובחים אכ"ר

בית הוראה
א' מנחם מנדל סליא

מועם חודש ניסן יתחיל היתר היתר פתוח לאלהות וממית
חמץ (הוראה ח"ב סימן ט"א) בשעה 10:00 בבוקר
עד 10:00 בבוקר יצונו, ובבוקר יתחיל חמץ עד השעה 1:00 בבוקר

מילי דהוראה

מה שנסאל מורינו שליט"א מאחד שרוצה להטיל ציצית בבגדו ושואל היות ושעתו דחוקה לו אם יכול להטיל החוטים ולעשות הקשר והכריכות הראשונים ואשתו תמשיך את שאר הכריכות והקשרים, הואיל ועיקר הטלת הציצית היא עד הקשר הראשון וכיון דהוא עשה את העיקר ואין השאר אלא הידור מצוה אם שפיר יכולה אשתו לגמור מלאכת הציצית.

ואמר לו מורינו שליט"א שלכתחילה אין לעשות כן. וטעמו וסברתו דהנה נחלקו המחבר והרמ"א (סי' די סעיף א) וז"ל: ציצית שעשאן גוי פסול, דכתיב: דבר אל בני ישראל (במדבר טו, לח) להפיק גוי, והאשה כשרה לעשות, ועל זה כתב הרמ"א ויש מחמירים להצריך אנשים שיעשו אותן, וטוב לעשות כן לכתחלה, ע"כ. וכל מה שנחלקו הוא לגבי הטלת הציצית ועשיית הכריכה והקשר שלאחריה שהוא עיקר המעשה אבל מכאן ואילך שפיר דמי שהאשה יכולה לעשות אף לדעת הרמ"א כמו שכתב המשנה ברורה (שם בסק"י) לענין כוונה דהיינו שצריך לעשות כוונה הקשר העליון שהוא מדאורייתא בכוונה ואם לא כיון בדיעבד יש לסמוך על הרמב"ם להשכיח אבל לא יברך עליו, אבל אם קשר קשר העליון וחוליא אחת בכוונה אף על פי שעשה שאר הקשרים והחוליות אח"כ שלא לשמה גם בדיאכא ציצית אחרים יש להכשיח, עכ"ל המש"ב. וממילא הוא הדין בגדו דידן שהאשה יכולה להשלים הטלת הציצית אחרי שבעלה עשה הכריכה והקשר הראשון.

עוד אמר שראה שהדברים מפורשים בכך החיים (סי' יד אות א) שכתב דאם ישראל תלה החוטים ופשה חוליא אחת וקשר בעיני דמתכשר מדאורייתא ואחר כך גמר הגוי כשר והוא הדין בגוים דחד טעמא הוא לפוסלם [לדעת הפוסלים] מדכתיב בני ישראל ומה דרשין ולא גוי ולא גויות ישראל, ומכל מקום הואיל והציצית כבר כשרה מדאורייתא אין במעשה הגוי ולא במעשה הנשים לפוסל.

אולם כל זה הוא להלכה מעיקר הדין, אמנם למעשה אמר שיש למנוע לכתחילה מלתת לנשים לעסוק בחפצי קדושה, אחר שכמה וכמה פעמים שמע מאבי מרן הקנה בשם זצוק"ל שהיה מתרעם הרבה על מה שנותנים לנשים לעסוק בחפצי קדושה כגון להכין קופסאות (שייח"א) לתפילין וכדומה והיה רגיל לומר שאין זו מלאכה הראויה לנשים (אם לא לנשים וקונתו ולא לכוונתן שוות) ע"כ לפ"י הורה מורינו שליט"א בנידון דידן לגבי הטלת הציצית שאין לכתחילה לתת לה בדבר חפצה מצוה זו, וכן הורה לי דברי אחד הקדמונים שכתב שיש למנוע מהנשים לעסוק בתפירת חתיכים וכו' וכן בכל דברי חפצי מצוה.

על כן אם אין הדבר מוכרח טוב למנוע מלעשות כן.

הלכה והוראה בישראל

תשובת מורינו הגאב"ד שליט"א בענין אם יש איסור הכנה בלפתוח את הברזים ביום שב"ק ער"פ שחל להיות בשבת כדי למנוע מכבוש במים שבברזים

דלא יאמר בשבת נישן כדי לעשות מלאכתנו בערב, (ובסי' ש"ו סק"א) הביא סיוע דברי הספר חסידים דאפילו לדבר מצוה אסור, וכוונתו למש"כ הספר חסידים (שם) דאפילו חפץ לכתוב תורה, ג"כ לא יאמר נישן כדי לכתוב ספר תורה בערב, ע"כ. ומעתה נימא שיהיה אסור לפתוח הברז בשבת משום הכנה שמצילו מדין כבוש.

והנראה לענ"ד הכלל באיסור ההכנה הוא כשעושה הכנה לצורך דבר אחר אבל כשעושה פעולה למניעה אין בזה איסור וכמו שמשמע מדברי המשנה ברורה (סי' שכא סק"א) דהא דאסור להדיח בשר שלא נמלח כשחל יום ג' להיות בשבת כדי שלא יאסר אח"כ לבישול כיון שאין רוצה לאכול הבשר וגם אין דרך לאכול חי ניכר שעושה לצורך חול, עכ"ל, הרי דלא נאסרה ההדחה אלא משום שהוא ניכר שעושה כן לצורך חול ולולא זה אין לאסור דאין במעשהו פעולה חיובית אלא פעולה שבביל למנוע ההפסד.

וכמו כן מצונו במסכת סוכה וכן נפסק הלכה בשו"ע סי' תרנ"ד שהתירו להחזיר הלולב למים בשבת כדי שלא יכמוש ולא חיישינן להכנה היות ואין בפעולתו אלא מניעת הפסד.

ולפי זה בנדון דידן פתיחת הברז גם אינה מניעת הפסד שלא יהיו המים נאסרים משום כבוש.

ויהי רצון שיהיה לו הכוחות להמשיך בפעולותיו הכבירות להגדיל תורה ולהאדירה

משה בראנדסדארפער

בס"ד, יום חמישי כ' אדר תשפ"ה
בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו
לכבוד הגאון הרב גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מחבר הספרים הנודעים גם אני אורך

על דבר שאלתך אודות מה שנתפרסם בשמי בשנה העבר עלינו לטובה בערב חג הפסח תשפ"ד ההוראה על השימוש במים הראשונים בברזים לאברכים העוזבים את ביתם ליותר מזמן של מעת לעת במשך ימי הפסח, * (עיין למטה בעגרת המערכת) והנה בשנה זו שערב פסח חל להיות בשבת עוררת שאלה זו מתעוררת כמעט בכל בית יהודי שמי שיש בביתו ברו שאין משתמשים בו באופן קבוע ובמשך השבת לא ישתמשו במים מהברז הנ"ל צריך לזהר שבהגיע חג הפסח לא ישתמש במים הראשונים היוצאים מהברז, והעצה היעוצה לזה היא שבמשך השבת יפתח את הברז לזמן מה ובאופן זה אינו נעשה כבוש שלא שהו המים בתוך הברז כ"ד שעות וע"י פעולה זו הוא יכול להשתמש בכניסת החג גם במים הראשונים. ומעכ"ת שליט"א שואל אם עצה זו נכונה אם אין לחוש להכנה משבת ליו"ט, ואם אינו דומה למה שכתב בקנה בשם (ה"ב סי' י) המגן אברהם שהביא דברי הספר חסידים (סי' רס"ו), וז"ל בשבת לא יאסור אדם נישן כדי שנעשה מלאכתנו במוצאי שבת, שאסור לומר להפוך אעשה כן, ואפילו חפץ לכתוב ספר תורה, מפני שמראה מה שישן ונח בשבת שעושה שבביל החול, אלא יאמר ננוח כי שבת היום עכ"ל, והביא המג"א דברי הספר חסידים אלו בשני מקומות, דהיינו (בס"ר ה"ב סוסק"א) הביא רק ריש דברי הספר חסידים,

* כדי להבין הענין הננו להעתיק כאן את כל המאמר שנתפרסם בשנה שעברה בערב פסח בגיליון נג (במדור בין כותלי היכל) שעליו מיוסד שאלת השואל ותשובת מורינו הגאב"ד שליט"א

וזה מה שכתוב שם:

בשבוע זה שרבי היכל הוראה בכל רחבי הארץ מקיימים את מה שאמרנו חז"ל (דף ע"א וכן נפסק הלכה בשו"ע אורח סי' תכט ס"א) שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, והם מכינים ודורשים את דרשותיהם ואת ההלכות שצריכים להורות לציבור את המעשה אשר יעשו, העיר הרב הגאון רבי שמעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א דומ"צ היכל הוראה (בנו למורינו שליט"א):

היות ובזמנינו אלה הדבר מצוי מאד שהזוגות הצעירים עורכים את הסדר אצל הוריהם בעיר אחרת וכן יש כאלו שנוסעים לשבת חול המועד ונמצא שאינם מצויים בביתם מעת לעת (כ"ד שעות) אלו שאין מכינים מים לפני פסח לצורך שתיה ובישול - אחר שחוזרים לביתם יש להם להזהר שלא להשתמש במים הראשונים שיוצאים מהברז לבישול ושתיה מחמת שהמים הללו (ראה בתמונות) היו כבושים מעת לעת בתוך הברז שדינו ככלי חמץ והדין הוא שהמים שנוכשו בכלי חמץ אפילו אינו בן יומו אסור ע"כ"פ לבישול ושתיה עיין משנה ברורה סימן תמב סק"א ובמג"א סימן ת"כ י"ב וצריכים לפתוח הברז ולהניח לקילוח הראשון שיצא ורק אחר כך להשתמש במים לשתיה ובישול.

ואף שיש נוהגים לשפוך מים ורחוץ על הברזים לפני הפסח מכל מקום כיון שקשה להגבילם כד' וכדין בלא אבן מלונבת דהיינו שיעור קילוח הראשון של המים ורחוץ בכל פינה ופינה בעודו יבש אחי' יש לחוש לחמץ בבלוע בברז וזה אחד מהטעמים שהרבה נהגו שגם אחר ההגעה אין משתמשים בפסח במים החמים מהברז של המטבח כלל רק במים הקרים עיין שיעורי קנה בשם על הלכות פסח סי' כ"ג ובהערה שם - והטעם שאמרין דדין הברז הוא כדיון כלי חמץ הוא מאחר שלא ימלט שבמשך השנה לא יפול עליו איזה חתיכת חמץ כגון אטריה ורחוץ בשעה שהוא רותח ממים ורחוץ היוצאים ממנו ובלע לתוכו אי נמי כשרוצה להדיח האטריות לאחר הבישול או רוצה להוסיף להם מים מהברז לאחר שהורידם מהן שבלע זיעת החמץ בברז והוא דבר המצוי מאד במשך ימות השנה) ואף שבליעת החמץ שברזו כבר נפגמה כיון שאינו בן יומו מכל מקום הא נקטינן להלכה כדעת הרמ"א (אורח סי' תמו ס"ו) דבפסח אפילו כשהוא משהו ואפילו שהוא נותן טעם לפגם יחד אסור. [

וכן לפי זה לפני שפותחים הברז לשימוש הראשון יש להסיר הבד שנהגו להלביש על פיית הברז מאחר שהמים שהחמיצו בכבישתן יספגו בתוך הבד ויאסרו את המים העוברים דרכם אחר כך. והנה לרבנים ששמעו את ההערה הנ"ל היה זה נראה בעיניהם כדבר חידוש ותימה כי מעולם לא שמענו מי שהעיר בזה ובאו לקדם מורינו הרב שליט"א לדון בזה ואחר שמעו את הדברים התבונן ואמר דהערה זו היא הערה חשובה ונחוצה ונכונים הדברים וע"כ כתב והורה להרבנים שליט"א כשהם דורשים בהלכות הפסח יעוררו את העם על ענין זה כדי שלא יכשלו בחושב איסור חמץ וה מה שכתב מורינו הרב שליט"א וז"ל:

יום א כ"ח אדר ב' תשפ"ד לפ"ק
לכבוד רבני היכל הוראה שליט"א הדורשים בעיניי הלכות חג הפסח נא לעורר בשיעורים ע"ד האברכים הנוסעים מביתם בתוך ימי הפסח לכ"ד שעות שלא השתמשו לשתיה ולבישול במים הראשונים של הברזים משום כבוש בכלי חמץ כמו שהעיר בני הרה"ג ר' שמעון עוזר שליט"א, ונזכה לאלו מן הובחים ומן הפסחים

הכותב וחותם
משה בראנדסדארפער
והוסיף מורינו שליט"א שמה שאמרנו שמעולם לא שמענו להעיר דבר זה הוא פשוט כי בשנים שעברו לא היה הדבר מצוי כל כך שילכו מהאכ להתם מעיר לעיר ליום שלם, (עי' מה שכתוב שם בגיליון נג)

ג' דוגמאות המקום בברז שם נשארים מים בפנים ונעשה כבוש אחרי מעת לעת"

היכל הוראה

מכירת חמץ

ע"י מורינו הגאב"ד שליט"א
במרכז "היכל הוראה"
רח' זוננפלד 3 ירושלים

שטר הרשאה למכירה י"ד השנה י"ג ניסן
(סל"ב) תורה הדרתה כנסת ירושלים

שטר הרשאה למכירה י"ג השנה י"ב ניסן
(סל"ב) ארבע שנים כנסת סניף ח' סל"ב

מ"ח ניסן משעה 10 בבוקר עד 10 בערב רצוף
ובליל ברירת חמץ עד שעה 1 בלילה
וכן יהיה מענה לשאלות הלבטות
ששעות אלו בחיבל הוראה

וכמ"כ אצל
הרב חטאון רבי שמעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א
חומ"ץ היכל הוראה
בבית רובע רבינו גרשום 5 ירושלים
כניסה א' קומה 2 טל' 02-582343 - פל' 0527155774

בכרבת חג פסח כשר ושמן
הטלת החיבל

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" ביחשלים רח' זוננפלד 3 טל' 02-5322775

מוצ"ק ומוצאי שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה	שבת יו"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה	ערש"ק וערב יו"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00	א-ה מהשעה 10:00 לפנה"צ עד 9:00 בערב רצוף
--	--	--------------------------------------	--

ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם" ז"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחי'י, בכל עת וזמן בימים ובלילות.

בית בני הדומ"ץ
הרה"ג שמעון עוזר בראנדסדארפער שליט"א כמה דקות מהיכל רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] י-ם פל' 0527155774

בית מורינו הגאב"ד שליט"א
מעל בני היכל הוראה
טל' 02-5370033 פל' 053-3111159

יחשלים	יחפה
בית שמש	קרית ספר
ביתר	כתמיאל
בי ברק	טבריה
טל סטון	צפת
אשדוד	אור הגנוז
חצור	נוף הגליל
תעננה	

איגוד הרבנים
תלמידי היכל הוראה
בארה"ק העונים
לשואלים דבר ה'
זו הלכה